

Конав верблюд, на ноги п'явся

Василь Слапчук

Конав верблюд, на ноги п'явся,
Він йшов напиться води,
Але здригнулася земля вся...
І обірвалися сліди.
Стерв'ятники на кров летіли...
Аби знаття, ще б рік не пив.
Забув про воду, бився тіло
Змінився гострий біль тупим.
А очі повні сліз і болю.
Останній хрип з худих грудей...
Він проклинав верблюжу долю,
А ще людей.